

Sesſion, ſaa var det muligt, at jeg ikke havde ſtillet dette Forſlag, men jeg ſer dog heller ikke, at det er noget Principſtridigt i at opſtille Forſlaget netop paa Grund af den ſærlige Beſtaffenhed, ſom den Lov har, hvortil Forſlaget figter. Det ſtore Grundlag, hvorpaa vor hele Toldbeſtattung hviler, er Loven af 1863, og det er kun enkelte Artikler, ſom ved Krigsſtatloven af 1864 ere blevne ryfede ud af det normale Forhold, hvort de ſtaa til alle andre Varer. Nu forekommer det mig, at Intet er naturligere, naaar man ſkal gennemgaa og revidere den hele Toldtarif, end at man da gaar ud fra det Grundlag, der laa for den Gang Sagen i ſin Helhed blev foretagen, og alene af den Grund finder jeg, at det var det Rigtigſte, at man kom bort fra den ſærlige Beſtattung af enkelte Poſter, inden man naaede til den virkelige Gjennemførelſe af Toldlovens Reviſion. Den ærede Miniſter har jo tidligere ſagt — det var en Ytring af ham, ſom fremkom under Finantslovens forſte Behandling — at man havde Uret i at kalde Krigstoldſkatten en midlertidig Skat; men det er juſt dette, ſom jeg er abſolut imod, idet det, den Gang denne Beſtattung blev paalagt, netop blev fremhævet, at man meget godt indſaa, at det ikke var billigt, at man lagde den paa diſſe Poſter, navnlig fordi man derved kom til at træffe den ſtore Del af Befolkningen, men at man paa den anden Side ingen anden Udvei havde, da man ſkulde have Penge til Krigsførelſe eller, ſom Følge af Krigen, til at bøde paa Krigen; alſaa ſe de Herrer, at der er al Grund til at komme bort fra denne extraordinære Beſtattung, netop paa Grund af dens Ubillighed. Jeg ſkal nu iøvrigt tillige bemærke netop i Anledning af, hvad det ærede Medlem ſagde, at det er en Selvfølge, at denne Foranſtaltning, ſom jeg her har foreſlaaet, blot ſkulde gjælde for dette Finantsaar, hvorom der er en ſærlig Bemærkning i Forſlaget, hvad der forøvrigt følger af ſig ſelv, da Finantsloven ikke gjælder for mere end eet Aar, men jeg har naturligviis i Ende ſom Medlem af Toldudvalget at ſøge at bringe den frem ſom almindelig Foranſtaltning. Dette ſkal jeg kun bemærke i Anledning af,

hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds ſagde. Men de Herrer, ſom ellers ere for denne Forholdsregel, vil jeg anmode om, at de ikke lade ſig ſuffe af det falſke Haab, ſom jeg antager, at det vil være at tro, at Toldloven vil komme ud i denne Sesſion. Jeg mener, at der er ſaa ſtor Meningsforſjel om, hvad der er det Rette i ſaa Henſeende, der, hvor Lovforſlaget bliver behandlet, og i det Hele ogſaa i Landet, at det vil være yderſt vanſtelligt at faae denne Sag gennemført paa en heldig Maade i denne Rigsdagsſamling. Jeg maa ogſaa tilſtaa, at jeg ikke antager, at den ærede Miniſter har en aldeles beſtemt Overbeviſning om, at Sagen kan blive gennemført i denne Sesſion. Alſaa, de af dem, mine Herrer, der tro, at det er en rigtig Forholdsregel, vil jeg bede om at ſtemme for Forſlaget; de gjøre ikke nogen Skade derved, thi dersom Toldloven kommer ud, efterat Finantsloven er gaaet igjennem, vil der kunne tages alle de fornødne Beſtemmelſer for at raade Bod paa, hvad der maatte være ſket i Finantsloven — hvis det overhovedet behøves; det er min Mening, at der ikke behøves Noget. Da jeg har udtalt mig om Sagen i dens Almindelighed ved Iſte Behandling, ſkal jeg for Diebliffet ikke videre udtale mig derom, men anbefale det foreliggende Forſlag. Jeg ſkal kun bemærke, at det ligger meget nær at ſpørge: Hvor vil de da have, at de fornødne Indtagter til Statskaſſen ſkulle komme fra for at dække dette? Dertil ſvarer jeg: De ſkulle komme ind ved Hjælp af Indkomſtſkatten, idet det er min Overbeviſning, at det er rigtigſt at afflaſte denne for den fattige Del af Befolkningen ubillige og trykkende Afgift ved en Afgift, der ſtaffer det fornødne Vederlag — ſom for Neſten ikke behøver at være ſaa ſtort, efter hvad der er oplyſt — udredet af dem, der have Raad til at betale Skat. Det er dette, der ligger til Grund for denne Tanke, og det er en Selvfølge, at, dersom dette Forſlag gaar igjennem, vil jeg ſtemme for en Indkomſtſkat; i modsat Fald vil jeg ſe, hvorledes Sagen ellers ſtiller ſig. Det er mig ingenlunde klart, om jeg i Aar vil ſtemme for en Indkomſtſkat under nogen anden Betingeſe. De Herrer have jo ſet af et andet Forſlag, der er ſtillet